

DE LA MORT D'EMPÈDOCLES ¹

... I un és ara el sol dels atenesos: Sòfocles! De tots els mortals, és a ell que aparegué per primera vegada la més sublim natura de verge; visió que es donà a la seva ànima per a transformar-s'hi en un record per a sempre més pur ... Cadascuna de nosaltres desitja ésser un pensament del magnífic, voldria que, abans que es marcís, el poeta prengués en la seva ànima la seva joventut, per salvar-la, sempre més bella; i cadascuna es pregunta i pensa quina és de les noies de la ciutat l'heroïna tendrament ardorosa que ha flotat davant la seva ànima i que ha anomenat Antígona ...

1. Hölderlin *Der Tod des Empedokles*. Primera versió. Acte I. Parla la sacerdotessa R(h)ea. És una traducció de treball per a la Introducció general a Sòfocles, acabada el novembre de 1950, en la qual Riba, però, només se serví dels quatre darrers versos i amb forma d'interrogativa directa: «¿Quina és ... Antígona?» (Sòfocles *Tragèdies*, I. FBM Barcelona, 1951, p. 13).